

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels rema,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardò i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella :
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa :
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella :
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO - Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER :

S. PORTA, *flabiol*; N. COLOM, *tiple I*; J. SERRET, *tiple II*; J. COLOM, *tenor I*; P. GARCIA, *tenor II*; F. SAPATÉS, *cornet I*; M. MUNNÉ, *cornet II*; M. FERRER, *fiscorn I*; P. VIDAL, *fiscorn II*; A. VENTOSA, *trombó*; R. FUSTER, *contrabaix*

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Cisetà

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, per a violí i piano

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MORERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineteta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel'lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormir,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i solejada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la musica i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

J. M. DE SAGARRA.

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardò i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pil!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO - Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER:

S. PORTA, *flabiol*; N. COLOM, *tiple I*; J. SERRET, *tiple II*; J. COLOM, *tenor I*; P. GARCIA, *tenor II*; F. SAPATÉS, *cornet I*; M. MUNNÉ, *cornet II*; M. FERRER, *fiscorn I*; P. VIDAL, *fiscorn II*; A. VENTOSA, *trombó*; R. FUSTER, *contrabaix*

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Ciseta

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, *per a violí i piano*

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MORERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel'lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormir,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la musica i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

J. M. DE SAGARRA.

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pil!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO – Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER:

S. PORTA, *flabiol*; N. COLOM, *tiple I*; J. SERRET, *tiple II*; J. COLOM, *tenor I*; P. GARCIA, *tenor II*; F. SAPATÉS, *cornet I*; M. MUNNÉ, *cornet II*; M. FERRER, *fiscorn I*; P. VIDAL, *fiscorn II*; A. VENTOSA, *trombó*; R. FUSTER, *contrabaix*

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Ciseta

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, per a violí i piano

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MORERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel'lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormir,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la musica i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meua amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meua amor.

J. M. DE SAGARRA.

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardò i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pil!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO – Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER:

S. PORTA, *flabiol*; N. COLOM, *tiple I*; J. SERRET, *tiple II*; J. COLOM, *tenor I*; P. GARCIA, *tenor II*; F. SAPATÉS, *cornet I*; M. MUNNÉ, *cornet II*; M. FERRER, *fiscorn I*; P. VIDAL, *fiscorn II*; A. VENTOSA, *trombó*; R. FUSTER, *contrabaix*

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Ciseta

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, *per a violí i piano*

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MOBERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel'lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormir,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la música i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

J. M. DE SAGARRA.

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardò i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pil!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO – Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER:

S. PORTA, flabiol; N. COLOM, tiple I; J. SERRET, tiple II; J. COLOM, tenor I; P. GARCIA, tenor II; F. SAPATÉS, cornet I; M. MUNNÉ, cornet II; M. FERRER, fiscorn I; P. VIDAL, fiscorn II; A. VENTOSA, trombó; R. FUSTER, contrabaix

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Ciseta

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, per a violí i piano

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MORERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel'lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormir,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i solejada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la música i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

J. M. DE SAGARRA.

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO – Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER:

S. PORTA, *flabiol*; N. COLOM, *tiple I*; J. SERRET, *tiple II*; J. COLOM, *tenor I*; P. GARCIA, *tenor II*; F. SAPATÉS, *cornet I*; M. MUNNÉ, *cornet II*; M. FERRER, *fiscorn I*; P. VIDAL, *fiscorn II*; A. VENTOSA, *trombó*; R. FUSTER, *contrabaix*

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Ciseta

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, per a violí i piano

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MORERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dóna repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel'lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormí,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la musica i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meua amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meua amor.

J. M. DE SAGARRA.

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardò i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pil!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO - Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER:

S. PORTA, *flabiol*; N. COLOM, *tiple I*; J. SERRET, *tiple II*; J. COLOM, *tenor I*; P. GARCIA, *tenor II*; F. SAPATÉS, *cornet I*; M. MUNNÉ, *cornet II*; M. FERRER, *fiscorn I*; P. VIDAL, *fiscorn II*; A. VENTOSA, *trombó*; R. FUSTER, *contrabaix*

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Ciseta

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, *per a violí i piano*

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MORERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel'lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormí,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la música i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

J. M. DE SAGARRA.

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.

Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pil!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.

si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO - Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER:

S. PORTA, *flabiol*; N. COLOM, *tiple I*; J. SERRET, *tiple II*; J. COLOM, *tenor I*; P. GARCIA, *tenor II*; F. SAPATÉS, *cornet I*; M. MUNNÉ, *cornet II*; M. FERRER, *fiscorn I*; P. VIDAL, *fiscorn II*; A. VENTOSA, *trombó*; R. FUSTER, *contrabaix*

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Ciseta

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, per a violí i piano

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MORERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel'lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormir,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la música i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

J. M. DE SAGARRA.

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni em bressa la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa

llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardó i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les orenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu!

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu.

T. GARCÉS.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.

Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.

Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

Infla't, vela; llisca, vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

T. GARCÉS.

TEATRE APOLO - Vilanova i Geltrú

EXTRAORDINARI CONCERT

DEDICAT A

EDUARD TOLDRÀ

en el seu doble aspecte de violinista i compositor

MERCÈ PLANTADA

cantatriu

EDUARD TOLDRÀ

violinista

BLAI NET

pianista

ORQUESTRA - COBLA

LA PRINCIPAL DEL VALLÈS

INTEGRADA PER:

S. PORTA, *flabiol*; N. COLOM, *tiple I*; J. SERRET, *tiple II*; J. COLOM, *tenor I*; P. GARCIA, *tenor II*; F. SAPATÉS, *cornet I*; M. MUNNÉ, *cornet II*; M. FERRER, *fiscorn I*; P. VIDAL, *fiscorn II*; A. VENTOSA, *trombó*; R. FUSTER, *contrabaix*

CONCERTS D'ISTIU

Dijous, 16 de setembre de 1926, a les deu del vespre

PROGRAMA

PRIMERA PART

SIS SARDANES:

Esperança
Mariona
Sol ixent
El bac de les ginesteres
Puigneulós
La Ciseta

COBLA: LA PRINCIPAL DEL VALLES

SEGONA PART

SIS CANÇONS:

A l'ombra del lledoner
El gessamí i la rosa
Cançó de l'amor que passa
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de grumet

MERCE PLANTADA - BLAI NET

TERCERA PART

SIS SONEETS, *per a violí i piano*

Sonetí de la rosada
Ave Maria
La font
Oració al maig
Dels quatre vents
Les birbadores

(Obra premiada en els Concursos Patxot i Llagustera)

EDUARD TOLDRA - BLAI NET

Sou pregats de no fumar dintre la sala i de no entrar ni sortir durant la interpretació de les obres

Després de la primera part del concert, la Cobla interpretarà en els jardins del Teatre tres sardanes per a dansar:

DALT LES GABARRES. JULI GARRETA
LA FESTA MAJOR. ENRIC MORERA
GERMANOR JOAQUIM SERRA

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola;
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
—Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
—Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estel lada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

T. GARCÉS.

EL GESSAMÍ I LA ROSA

Colliu la rosa de dia
i de nit el gessamí:
el gessamí en una tanca,
la rosa al mig del jardí,
Lleument, dolçament gronxada,
la rosa mor en un si;

el gessamí, quan l'amada
s'ajeu pàl·lida a dormir,
el té viu, sense saber-ho,
dins el seu cabell diví.
La rosa fa enamorar-se,
i el gessamí defallí.

J. CARNER.

CANÇÓ DE L'AMOR QUE PASSA

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven:
l'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i soleiada,
la més xica du la llum
dels estels a la mirada.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de les noies és
ondulant com una flama.

Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara,
la riera s'ha aturat

per escoltar la tonada.
Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg,
amor,
rialles i fressa d'ales.
La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la musica i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven,
amor no passis de llarg,
amor,
posa un bes a cada galta.

T. GARCÉS.

ROMANÇ DE SANTA LLÚCIA

Perquè avui es Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels vols de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi de jorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça
i una enramada d'arbós
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.

Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos:
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

J. M. DE SAGARRA.